

DOMOVINA

Izhaja vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovina“ v Celji.

Vse na ljubo nemštvu in vladi.

Prevladajoči Slovani v Avstriji smo menda le zato v državi, da odganjamo muhe raz nemške gospode in vlade, ako želijo imeti isti popolen mir v razkošni svoji ugodnosti, da priskočimo poslužno na vsako tajno željo, natlačimo ji čibuk ter se zopet tiho splazimo v svoj kotiček, čakajoči, kdaj nam blagovolijo zopet namigniti. Trikrat pozvali so nas na Dunaj, trikrat nas osorno zopet odslovili, ker smo si drznili imeti drugačne misli, nego kričeča nemška gospoda — vse na ljubo nemštvu in nemštvu naklonjeni vladi! Ko je preveč „plebejsko“ misleči Badeni se hotel spomniti enega dela slovanskih „postreščekov“, bil je konec prijateljstva med nemško gospodo in dunajsko vlado, ker Nemci nikakor ne morejo privoliti, da se odpravi v Avstriji „moderno suženstvo“ Slovanov, ker slutijo največjo krivico, ako bi se odstranilo „zgodovinski sistem“ med rajo in agi, med službujočimi „manjvrednimi“ in „posedujočimi zvišenimi“ narodi. Preveč se jim že zdi, da so se morali pred 50 leti odpovedati telesni nadvladi nad podložnimi „rabotarji“, a sedaj naj bi jih še pripoznali duševno enakopravnim! Ne, te ugodnosti ne da Nemec iz rok, pa naj se poruši vse okoli njih, ustava, vlada in — država.

Vlada avstrijska pa mešetari ž njimi, kakor je svojedobno z graščaki za odkupnino podložnikov, obeča jim vsa možna zadoščenja, ako izpusté iz krempljev duševno ravnotežje, jezikovno ravnopravnost za Slovane.

Ni čuda, da to vladino zadostilo pripušča in širi trdovratnemu nemštvu vedno več, ne da bi se zadnje udalo, vsaj so se najšla celo med našimi posredovalci tako „miroljubivne“ dušice,

ki pomagajo vladi mešetariti, češ, mi vam dovoljujemo celó lepo „desetino“ v tem, da pripoznamo vašemu jeziku vso prednost, prednjačili še bodele i nadalje Slovanom!

Taka mehkosrčnost pa seveda kaj prijetno boža nemško upornost. Utrjuje jih le v njihovi naduti domišljiji, da se jim vendar le hoče vzeti nekaj, do česar imajo vse predprave, zakaj bi se sicer dobrikala vlada, zakaj bi jih sicer tako pohlevno prosili Slovani, obetajoč jim celó lepo odkupnino. Nemec pa ostane pri vsem trdovraten, neizprosljiv ter se škodoželjno posmehuje slovanski mehkosrčnosti, ž njimi vred pa se smeji tudi prijazna jim vlada, češ, naše posredovanje je bilo le navidezno, da uvidijo našo dobro voljo Slovani, ker jih hudo potrebujemo, v istini pa smo le skušali, je li naše nemštvo še vedno „trdnega značaja“. To pa je, in to nas veseli!

Slovani, osobito še Slovenci, pa stojijo v celi nagoti svojega gugajočega značaja pred krohotajočim Nemcem, pred pomiljočo nas vlado.

Ta naša nestalnost pa še zna imeti druge posledice za avstrijske Slovane. Ne le, da smo zapadli nemškemu zasmehovanju, vladinemu pomilovanju, sramovati so se nas jeli ter prezirati nas bratje Poljaki, prepričavši se, da v zvezi z našo omahljivostjo ne dosežejo nikoli svojih častihlepnih nazorov. Skoraj ne moremo niti za meriti egoističnim Poljakom, ako res nameravajo „žrtvovati uboge Slovence“ ter se zvezati s strankami, ki ne upognejo pred nikomur svojega obolega tilnika v doseg političnih koristij.

S takim „guncanjem“ dali smo pa tudi vladi povod, da smatra ves naš dosedajni boj za ravnopravnost le „kapricam“, za koje bi bilo škoda zgubljati čas, temveč poklicala je zastopnike rajši k delu, ki bo imel vsaj zanjo koristi

— sklicala je delegacije, ki naj popravijo v nekaj dneh, kar je nemška srboritost celo leto zavirala.

Nemška obstrukcija zabranila je zakonito pogodbo z Ogrsko, tako da ostanejo skupni pri-nosi na starem krivičnem sistemu. Vendar pa se bodo zahtevali vsi običajni prispevki za skupne državne potrebe, da, ti še letos znatno narastejo.

Država zahteva letos 50 milijonov zvišanja, od teh nad 30 milijonov za pomnožene vojne potrebe. Pri tem pa je vlada „primorana“ opustiti letos malone vse nameravane naprave narodnogospodarskih važnosti, ker ji obstrukcija ni dovolila vzprejetja investicijskega posojila, s katerim bi se bile enake izvršitve pokrile. Postavke pa, ki so se iz tega vzroka letos črtale, ostanejo lahko da stalno zavržene, osobito tedaj, ako ne vzprejme državni zbor do konca leta proračuna.

Iz med črtanih postojank jih je mnogo resne nujnosti, kakor zgradbe mostov, krajevnih železnic, za vzdrževanje in pospeševanje državnih cest, za povzdigo kmetijstva in obrtnije. Čuden „slučaj“ pa smemo imenovati dejstvo, da so ravno slovenske deželice prišle najbolj v poštev pri — črtanju vladnih dobrot. Slovenci nismo škodoželjni ter ne moremo želeti, naj bi edino volilne okraje nemških obstrukcionistov doletela vladina slana — ker 90 odstotkov volilcev ne ve, ali vsaj ne odobruje postopanja svojih silovitih zastopnikov — toda britko je — pri vsej krščanski „ljubezni do bližnjega“ — nositi nasledke grehov največjih sovražnikov, dočim se pravi zločinec senči v vladni milosti. Kako bagateljno predloži se pa delegacijam čez 30 milijonov v odobrenje za takorekoč izključno vladino korist, par tisočakov za podirajoče se mostove treba bo čakati v negotovo bodočnost.

LISTEK.

† Jožef Žehel.

„Sled plemenitega moža ne izgine.“
Göthe.

Dne 31. marca preminil je eden najblažjih in najplemenitejših mož, č. gosp. Jožef Žehel, bivši župnik v Mozirji. Rodil se je leta 1824. v Gornjemgradu, kjer so imeli njegovi roditelji sicer malo, pa vendar dobro trgovino. Seveda v tistem času še pač ni bilo pri vsakem zvoniku toliko trgovcev, kakor dandanes in tako so tudi tisti, ki so bili, toliko lažje izhajali. Mala trgovina dala je toliko dobička, da je zamogel oče svojim otrokom preskrbeti potrebni poduk in izomiko. Jožef vstopil je po dokončane ljudske šoli v latinske šole v Celji, katere je s prav dobrim vspehom dovršil. Kako po ceni so pa takrat dijaki v Celji živeli, priča to, da se je zanj plačevalo samo štiri goldinarje na mesec, kakor je to sam večkrat pravil.

Končavši gimnazijske študije v Gradcu, vstopil je leta 1844. v bogoslovje v Celovcu, ter je bil 1848. leta posvečen v duhovnika. Letos bi bil tedaj pel zlato sv. mašo, koje se je silno veselil in ž njim vred tudi vsi drugi, ki so preblagega moža poznali in ga visoko spoštovali.

Pa Bog mu v svoji neskončni modrosti tega dneva ni dal doživeti.

Kot mlad duhovnik služil je na večih župnijah, kakor v Rbnici na Pohorji, pri Sv. Martinu pri Slovengradcu, na Vranskem in še drugod. Več let je bil župnik v Lučah in pri Sv. Petru v Savinjski dolini, od leta 1886. pa je bil župnik v Mozirji.

Žehel je že kot dijak, bogoslovec in tudi pozneje kot duhovnik slovel radi svoje ponižnosti, vljudnosti in prijaznosti, kakor sploh radi svojega v vsakem oziru uzornega življenja. Zato se je pa tudi vsakemu, kdorkoli je imel priliko se ž njim seznaniti, silno priljubil. Užival je največje spoštovanje ne le med svojimi duhovnimi tovariši, temveč povsod, kjer je bil in koder so ga poznali. Da je dolžnosti svojega stanu opravljal z največjo natančnostjo, tega nam pač ni treba še posebej omenjati. Do svojega 62. leta je še v šoli podučeval otroke v krščanskem nauku. Še le ko mu je že zdravje jelo nekoliko pešati, poiskal si je mesto, kjer je imel duhovniškega pomočnika.

Kako vnet je bil za lepoto božje hiše, to pač najbolj pričajo cerkve, katere je povsod, koder je župnikoval, popravil in olepšal. V Lučah bil je celo namenjen na prijaznem gričku postaviti čisto novo cerkev in poleg malo hišico, v

kateri je mislil svoje stare dni preživeti. V ta namen je tudi že pripravil potrebno gradivo. Ker so se pa nekateri temu ustavljali, ga je to tako užalilo, da je sklenil Luče zapustiti. Preselivši se k Sv. Petru je tudi tukaj v cerkvi mnogo prenapredil in popravil. Ko se je leta 1886. preselil v Mozirje, našel je cerkev silno zapuščeno in zanemarjeno. Da si že zelo v letih, se je vendar s prav mladostnim ognjem lotil prepotrebnih poprav pri cerkvi. Najpopred postavil je novi zvonik. Ko je bil ta srečno dokončan, lotil se je notranjih cerkvenih prostorov. Omislil je skoraj vse nove oltarje s podobami vred; potem je dal celo cerkev preslikati in ji je preskrbel tudi novi tlak in nove klopi. Tako je sedaj cela cerkev čisto popravljena in prenovljena. Poleg tega je nakupil še mnogo cerkvene obleke. Kakor za župnijsko cerkev, ravno tako je skrbel tudi za podružnice, pri katerih je tudi mnogokaj pripravil. Tako se je pri Sv. Roku na Brezji postavila mala in zelo potrebna hišica, katere popred ni bilo. Da je vse to jako veliko veljalo, si pač lahko mislimo. Pa Žehel ni ljudi nikdar silil, da bi morali kaj dati, temveč samo prosil je, da vsak vloži toliko, kolikor ravno more; kdor pa nič ne da, je včasih dejal, tistemu pa tudi jezika ni treba prilagati. Tako so se vsi ti ogromni troški polagoma pokrili. Koliko je pa on sam iz

Delegacije igrajo se takorekoč kar z milijoni, do katerih ima vlada pravico samo na podlagi ogrske nagodbe, a ta se je letos komaj dognala prisiljenim potom na temelju obstoječega krivičnega razmerja, a za prihodnje leto, za koje se tudi dela ta proračun, pa ni niti nade, da se dožene. Ne vprašajmo po čigavi krivdi! Za te dneve pa so Slovani dobri: posadili so jih Nemci in vlada zraven sebe kot merodajne za glasovanje, potem pa — mirno nazaj v svoj kotiček! Mažari so lahko zadovoljni z avstrijskimi Nemci, kateri so napravili s svojo obstrukcijo, da se ni spremeni nič pri ogrskih skupnih prispevkih, v za hvalo glasovali bodo Mažari radi za milijone k novemu mornarstvu, ker jim je pač lahko vse jedno, k čemu se porabi njihov borni prispevek 30%; pri pomnoženi mornarici slutijo pa lahko prusko misleči naši Nemci, da bi znala ista igrati posredovalno vlogo pri avstrijsko-nemški zvezi. Res, da se te zveze naš cesar v svojem prestolnem govoru pred delegacijami ni neposredno spominjal, temveč le naglašal je, da so naše razmere na zunaj jako povoljne; vsaj pa tudi nemški cesar v svojem govoru v pruskem državnem zboru ni niti z besedico omenil avstrijske zveze. Prestolni govor v Budapešti pa se sploh ni dotaknil notranjih odnošajev, tudi v nagovoru poedinih poslancev se je cesar vzogibal vsake točke političnih razmer. Ne le da ne vemo tedaj, kako bomo vozili v Avstriji v bodoče, niti za sedajnost nimamo pojasnil, in zdi se nam, da slovanski poslanci bivajo tudi v delegacijah v tisti vladni rezervi, kjer se jim zakliče: „Plačaj, ter — odidi!“

Petdeset let po trnjevi poti.

III.

Dokler pa avstrijska vlada noče uvideti, da je treba v prvi vrsti napraviti mir doma in zadovoljiti različne narode, boriti se nam je ne prestando in z vso silo za uresničenje naših opravičenih zahtev. In ravno sedanjí čas je zato najbolj ugoden, ko trkajo tudi druge tlačene narodnosti na vladina vrata ter prosjajo za povrnitev ali pripoznanje svojih zgodovinskih in naravnih pravic.

Ni dvomiti pri današnjem občnem notranjem položaju, da bo naša vlada še naprej skušala ohraniti svoje protinarodno in protiaustrijsko životarenje. Navdana je preveč z nemškim in mažarskim duhom, ki zahteva, da se vstraja pri sedanjem „status quo“, da se ne moti nemška in mažarska „posest“. Toda avstrijskim Slovanom preti ravno od te nemške ozir. mažarske nadvlade pogin, kterege morejo v okviru naše monarhije odvrniti le tedaj, ako dosežejo svojo narodno samostalnost in neodvisnost.

Ker pa se Slovanom do sedaj ni dovolila skoro nobena samostojnost in se je v bližnji bodočnosti tudi še ne morejo nadejati, obrniti nam je v trenutku vso skrb na to, da zadobijo

teoretično že pripoznane pravice praktično ve ljavo, da se vsi pisani zakoni priznavajoči opravičenost narodnostnih teženj in posebnosti, dejanski uresničijo.

Kar se tiče nas Slovencev, moramo reči, da smo gledé na ravnopravnost z drugimi narodi na najslabšem. Kjer koli nastopi Slovenec, povsod se ga potiska nazaj. Ozrimo se n. pr. na naše šolstvo.

Zavist in nasprotstvo do slovenskega naroda izraža se že pri ljudskih šolah, teh slehernemu narodu toli potrebnih zavodih. Kjerkoli morejo naši lahonski in nemškutarski nasprotniki, povsod delajo zapreke ustanovitvi ali obstoju ljudskih šol. In naj se jim še sto in sto krat dokaže njih potreba. Lah in Nemec jih zaprečita če treba tudi z najostudnejšim orožjem, kakor sta laž in ovajanje. O tem nam pričajo dolgoletne borbe obmejnih Slovencev na polju narodnih šol, zlasti one koroških in primorskih naših bratov. Prinašajo sicer tudi Slovenci svoje žrtve za šole, toda pogoltnejo jih večinoma „šulferinski“ in zavodi lahonske „Lege nazionale“. Ker nam vlada ne mara priskočiti na pomoč, prisiljeni smo ustanavljati in vzdrževati na lastne troške zasebne slovenske ljudske šole, samo da se doseže nekoliko njih namen, in da se obvaruje slovenska mladina potujčevanju. Kjer pa imamo Slovenci vendarle dvojezične ljudske šole, kjer se je do sedaj navzlic raznim oviram in zaprekam povsem uspešno podučevalo in se še podučuje, tam nam preti druga nevarnost, presajena iz tujine na naša domača tla, kjer je našla precej zaslonbe v nekaterih naših vplivnih slojih, ki ruje proti celdanskemu poduku in širi propagando za poldnevno podučevanje. Kdor se poteguje za poldnevni poduk, kaže zopet, da mu je ljudska šola le nekaj pesek v oči ljudstvu; on ne pomisli, kako naj učitelj svojih sto ali še več otročičev nauči pol dneva toliko, kakor celi dan, kako naj v še krajšem času pride do svojega namena.

Če se delajo že ljudskemu šolstvu take umetne in devetnajsto stoletje sramoteče ovire, kaj naj porečemo k srednjim šolam in celo k vseučiliščem. Tu smo Slovenci še bolj revni. Ne moremo reči, vsaj jedna gimnazija, realka, jedno učiteljsko ali jedna meščanska šola je čisto slovenska. Vse te višje zavode po slovenski zemlji lasté si Nemci in Lahoni kot svojo posest. Vse svoje višje izobraževanje prejema naša mladina skoro izključno v nemškem jeziku iz ust čisto do skrajnosti nam sovražnih tujerodnih profesorjev in učiteljev. Kako vpliva tak poduk na nežno idejalno mladino, kako se naši učenci po učiteljskih in srednjih šolah navzemajo tujega duha, v tem nam svedoči premnogo dokazov. K tej duševni oviri pridruži se neredko še moralna, ki jemlje učencu videčemu, da se njegovo dejanje in nehanje meri s čisto drugim, strožjim merilom, kakor njegovih neslovenskih tovarišev,

ves pogum in veselje. Po tem takem se pač ni čuditi, da je sad take nenaravne in nezakonite izobrazbe mnogokrat popolnoma nepričakovan in pogubljen.

Zviti naši sovražniki vedo predobro, da so nam sedanje srednje šole v marsičem škodljive in da ovirajo naše višje izobraževanje; da se morajo mahoma zamenjati s slovenskim, ko se nam dovoli slovensko vseučilišče. Baš zaradi vsiljenih nam nemških gimnazij protivijo se najbolj ustanovitvi slovenske „almae matris“ in nam očitajo v svoji bistrumnosti pomanjkanje primerne slovnosti.

Če torej vse te okolnosti premostrimo, vidimo, da nismo na polju šolstva mnogo pridobili, pač pa veliko zgubili, da bi mogel ranjki M. Ambrož še ob letošnji petdesetletnici o Slovincih trditi, da smo „Slovenci usta odpirajoči, kakor da bi hoteli slavo zadoneti cesarju, a ne moremo, ker smo se le tujega jezika navadili, domačega pa zanemarili.“ Izjeme v tem pogledu delajo malo ne le samouki in tisti, ki niso nikdar srednjih šol videli. (Konec sledi.)

Celjske novice.

(Vspored veselice,) ki jo priredi „Celjsko pevsko društvo“ na korist „Katoliškemu podpornemu društvu“ v nedeljo dne 22. t. m. objavili smo že v zadnji „Domovini“. Danes opozarjamo le vse p. n. rodoljube, da bode začetek točno ob 8. uri. Predprodaja vstopnic nabaja se v trgovini Dragotin Hribarja, na dan veselice se pa dobivajo od pol 8. ure nadalje pri blagajni. Zanimanje za veselico je obče, zaradi tega se je tudi nadejati, da bode „Katoliškemu podpornemu društvu“ znatna vsota pripadla.

(Uradujmo s cesarskimi uradi le slovenski.) Nekateri krajni šolski sveti in šolska vodstva so naročevali letos različne nastenske table in šolske knjige pri c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju s popolnoma slovenskimi naročilnimi listi in še celo s slovenskimi poštними naslovi (le na koncu se je pristavilo po nemško ime Wien in pa ulica) in ta naročila so se na Dunaju izvršila popolnoma pravilno in pravočasno, kar svedoči, da imajo pri ravnateljstvu c. kr. zaloge šolskih knjig na Dunaju uradnika, veččega slovenskega jezika. Da se bode potreba slovenskega uradnika pri c. kr. zalogi šolskih knjig na Dunaju tudi v prihodnosti vzdržala, po zivamo vse naše krajne šolske svete in šolska vodstva, ki občujejo s c. kr. zalogo šolskih knjig na Dunaju, da rabijo v svojem občeivanju ž njo vedno le slovenski jezik.

(Znižana voznina.) Južna železnica dovolila je obiskovalcem dunajske jubilejne razstave od vseh postaj te železnice do Dunaja zelo znižane cene, celó do polovičnega zneska. V ta namen vozi dne 28. t. m. od Maribora poseben vlak; odhod ob 7. uri 30 min. zvečer, prihod na

svojega daroval, to pa vé le Bog, ki mu bode gotovo tudi vse to bogato poplačal. Tako je ta plemeniti mož deloval in živel le za čast božjo in olepšanje božjih hiš, za kar mu pač župljani nikdar zadosti hvaležni biti ne morejo.

Kot človeka kinčale so ga najlepše čednosti. Bil je čez vse vsmiljen in radodaren proti ubogim. Kot zvest sin slov. starišev, je vse dobrodejne in koristne naprave slov. ljudstva vedno krepko podpiral. Dasi se s politiko ni ravno mnogo pečal, tako vendar nikdar ni izostal, kadar ga je domovina klicala na branik. Odločen nasprotnik pa je bil medsebojnega narodnega in stanovskega prepira, kateri bode, tako je pogostokrat trdil, koristil le nasprotnikom, nam vsem pa je že in še bode mnogo škodoval. Njegova hiša bila je čez vse gostoljubna. Kdor koli, duhovskega ali posvetnega stanu, je prišel k njemu, vsakemu je po domače postregel. Zato so ga pa tudi ob posebnih prilikah v prav obilnem številu obiskali in počastili njegovi tovariši, kakor tudi drugi ljudje.

Žehel je bil vedno veselega srca in dasi je bil v zadnjih letih že nekoliko bolehav, ga vendar nikdar nisi videl čmernega in zlovoljnega, temveč je bil vedno poln nedolžne šale. Kakor je bil pa sam vedno vesel, tako je tudi ljudi okoli sebe rad videl vesele in zadovoljne, in več

krat je dejal, da mu ni kaj bolj zoprnega, kakor čmeren in siten človek, kteremu ni ničesar po volji. Šaljivk pa je imel v veseli družbi vedno dovolj na razpolago.

Žehel je bil tudi velik čestilec Slomškega, kojemu je bil s celim srcem udan. Kadarkoli je o njem pripovedoval, takrat se mu je beseda posebno ogrela in s prav mladostnim ognjem je mnogokrat govoril o tem in onem, kar ga je spominjalo na Slomškega.

Pri Slomškovih „Drobtinica“ sodeloval je nekoliko tudi Žehel.

Sploh pa je bil pokojnik tako blagega in plemenitega značaja, kakršnih je le malo. Srda in jeze ni niti poznal, pač pa je v svoji blagohotnosti dostikrat točil solze.

Radi teh in drugih lepih lastnosti, ki so ga dičile v najvišji meri, bil je ravno tako priljubljen pri ljudstvu, kakor pri višjih. Knezoškofijstvo imenovalo ga je duhovnim svetovalcem, neki cerkveni dostojanstvenik pa se je o njem izrazil, rekoč: „Pri Žehelnu je vse čisto zlato, pri njem ni nič navideznega, nič ponarejenega“. In tako je tudi bilo v istini.

Posvetnega blaga si pokojnik ni nabiral in tako je tudi njegova zapuščina prav neznatna. Pa pomanjkanja tudi ni trpel nikdar, kakor je sam večkrat rekel. „Človek kaže tudi v posled-

nji volji, kakšnega duha je bil“ pravi Slomšek. To je pokazal gotovo tudi Žehel. Kakor je živel in deloval le za cerkev in za povišanje časti božje, tako je tudi v svoji poslednji volji vso svojo zapuščino izročil cerkvam. Z Žehelnom izgubila je cerkev zvestega služabnika, župljani pa preblagega dušnega očeta! Bodi mu blag in trajen spomin! Končno pa še pridenemo pesmico, koja nam je pokojnik nekaj časa pred smrtjo izročil. Glasi se tako-le:

Slovo.

1.
Oj kak drago, kak veselo,
Če zvest stoji pri bratu brat,
Kdo bi v srečno to krdelo,
Tudi sam ne stopil rad.

2.
Tudi jaz sem, bratje dragi,
Z vami rad se veselil,
Zdaj stojim pa že na pragi,
Bom od vas se poslovil.

3.
Teža let me nadleguje,
Truplo v zemljo že tišči,
Duša v prsih pa zdihuje,
Oh bliza konč se mojih dni.

4.
Toraj bratje, dragi mili,
Spomnite se brata še,
Kadar v hladni on gomili,
Zadnje spanje spava že!

Dunaj, dne 29. t. m. ob 5. uri 30 min. zjutraj. Izvanredno lepa prilika za malo denarja porabiti binkoštno počitnice za pohod prazniškega Dunaja in redko važne razstave.

(„Delavsko podporno društvo v Celji“) ima svojo društveno sobo v Gosposki ulici št. 13., prvo nadstropje. V društvo se lahko vpisuje vsako nedeljo od 9. do 11. ure dopoldne, tudi mesečni doprevki se lahko plačujejo v tem času. Slovenski delavci iz okolice celjske, kakor tudi iz sosednjih občin, pristopite v obilnem številu k društvu! Slovenski delavci, ne bodite plašni, zbirajte se navdušeno pod prapor krščanskega socializma! Ne dajte se več slepiti, in ne nosite več vaših krvavo zasluženih krajcarjev židovskim kapitalistom, kateri vas ravno z vašim denarjem še bolj zatirajo. Pristopite k temu velepomembnemu društvu, kjer boste tistih 10 kr. na mesec sebi v veliko korist plačali. V društveni sobi so razni časopisi na razpolago, ktere lahko vsaki dan prebirate. Berite marljivo, kajti že pregovor pravi: „Kdor kaj bere, ta kaj ve.“ Torej na delo, zdaj ko je čas za to!

(Ustrelil se je) dne 16. t. m. v tukajšnji vojašnici pešec Janez Očešnik, doma iz konjiškega okraja. Vzrok je bil strah pred kaznijo.

(Kontrola nad celjskim županom.) Usoda župana v Celji ni baš zavidljiva. Slovenci, kar nas je pod njega vlado, ne delamo mu seveda nikakšnih skrbi, ker se bore malo brigamo zanj, za njega moč in dolžnosti, druga pa je glede nemških strank in stranic v ograji njegovega pastirstva. Človek na županskem stolu v Celju moral bi res biti nekaka „vesoljnost“, zaprišenec vseh narodnostnih skupin, vseh veroizpovedanj, v varstvo izrečene mu čede. Temu pa najbrž sedanjí župan kot resen možak vendar ni kos, vsled tega vedni napadi od Wolfove, Bismarckove in drugih strank. Najbolj ga ima v želodcu Wolfov tast dr. Stepischnegg — razume se da iz zgolj nesebičnih namenov, vse v blagor mestne uprave. — Znano je, da so nemška požarna društva na Štajarskem od začetka sklenila, da se ne vdeležijo slavnostne otvoritve jubilejne razstave na Dunaju, a to zato ne, ker so obljubila vdeležbo slovenska društva. V resnici pa so bila vsa ta nemška društva tajno naščuvana po Schönererju. Celjski župan je vkljub temu odposlal tri svoje magistratne uslužbenike kot zastopnike celjske požarne brambе. Nemškemu značaju celjskega mesta pa se je s tem hudo škodovalo po Wolfovih nazorih njegovega tasta. Leta Stepischnegga prijemal je neizprosno župana v javni seji, kdo mu je dovolil po mestnih uslužbencih proslavljati jubilej na Dunaju. Župan Stiger mu je sicer na kratko odgovoril, da že županuje šest let, ne da bi bil vedel, da mora pri vsakem koraku vprašati za mnenje Stepischnegga in kar je za njim. Vsa ta protidinastična radikalnost, rovanje in izpodjedanje pa ne pripomore Stepischneggu nikdar na županski stolček — za vsakojako „vladino prekucitev“ imamo v Celju zakonito upravičene prestolo-naslednike večjega duševnega obzorja, nego so Wolf in njegova „žlahta“.

(Gostilničar najet na tlako.) Svojedobno prosil je pri celjskem županstvu nek Petrovič za gostilniško obrt. Mestni svet je njegovo prošnjo jednoglasno odbil. Siromaček pa ni slutil, da ga še doleti vrh tega maščevanje celjskih očetov. Ti so ga namreč tajno zaznamovali za izvanredno pokoro. Ker se ni hotel nikdo oglasiti za samotarsko življenje v „Waldhausu“ vkljub vsem obljubam, ki so jih donášali nemški listi, spomnilo se je nakrat na Petroviča, češ, tukaj boš sedaj skušal dobre gostilničarje, o katerih si drznil sanjariti. In res že opravlja ta obžalovanja vredna žrtev posel „samostanskega vratarja“ v „Waldhausu“, vdan v božjo voljo in premišljujoč svojo nepremišljeno izpoved, da zna krčmariti. — Tukaj bo seveda svojo obrt pozabil.

(Porotne obravnave.) Porotno zasedanje pretečeni teden pri celjskem okrož. sodišču imelo je obsojati sledeče zločine: Dne 9. t. m. zagovarjala se je 23letna samska Marija Brezovnik iz Št. Martina zaradi detomora. V začetku trdila je, da je otrok, ktereга je našla dne 26. nov. l. l. njena mati mrtvega v praproti za svinjskem hlevom, že prišel mrtev na svet; še le pri obravnavi izpovedala je, da je z novo

rojencem vdarila parkrat ob steno svinjskega hleva ter ga tako ubila. Obsojena je v 4letno ječo. — Dne 10. t. m. sedela sta na obtožni klopi zakonska Anton in Ana Irgl, posestnika v Ivančih pri Ptuj, tožena sleparstva. Ptujška mestna posojilnica izplačala jima je večo vsoto na 7 menic, ki so imele vse ponarejene podpise, tako posestnikov Pukšiča, Simoniča, Gomilšeka in Krambergerja ter Katarine Pihler. Veščaki so spoznali, da so moški podpisi moža Antona, oni Pihlerjeve pa žene Ane. Porotniki obsodili so vsakega v štiriletno težko ječo. — Dne 11. t. m. bila sta pred porotniki posestnika Brglez iz Dobovca pri Šmarju in Andrej Pavčič iz Ostrožnega, zatožena, da sta pri prepisovanju od Jerebinšeka v Slatini kupljenega posestva, na katerem je imel 88letni Jos. Šolinc 400 gld. vknjiženih, istega za 300 gld. prevarila. Ker pa je upnik pri notarju pri sprejemu 75 gld. potrdil pobotnico čez 400 gld., ni dovelj dokazov za resno sleparstvo, ter je sodišče oba obtoženca oprostilo. — Dva dni, t. j. 12. in 13. t. m. trajala je obravnava zaradi roparskega umora Vinc. Jazbeca dne 10. febr. 1893 pri Sv. Petru pod Sv. gorami. Obravnava bila je že svojedobno vstavljena, lansko jesen enkrat preložena. Roparskega umora sumljivi so bili posestnik Jos. Marenčič in njega sestra Marija Marenčič, Marenčičev tast Franc Lah ter nek berač Jos. Glad. Omenjeni dan pred 5 leti našli so namreč nadalječ od Marenčičeve hiše Vincenca Jazbec mrtvega ob cesti. Vedelo se je, da je rajni zahajal v Marenčičovo hišo ter da je imel vedno nekaj stotakov pri sebi. Sum sta potrdila Marenčič in Lah, ker sta izdala izvanredno mnogo denarja. Oba Marenčič obstala sta, da sta pač odvzela 200 gld. Jazbecu, ktereга sta našla že mrtvega pod stopnicami, ter delila denar s tastom Lahom. Ker ni bilo drugih dokazil, oprostilo je sodišče vse 4 obtožbe zaradi umora ter obsodilo le Jos. in Marijo Marenčič zbok tatvine vsakega v jednomesečni, a Laha v 14 dnevni zapor. Zatoženi Glad prost je vsake krivde, vendar je moral sedeti v preiskovalnem zaporu 15 mesecev. — Franc Drobnič, ki je zažgal trikrat razna poslópja posestnika Plaskana v Braslovčah obsojen je na 10 let težke ječe. Obsojeni pa je priglasil pritožbo, vsled česar je pričakovati nove obravnave. — Valentin Plevnik iz Podplata, kateri je zažgal hišo svoji sestri Emi Gobec v Podčetrtku, obsojen je na pet let težke ječe.

Poštnе zadeve.

Slovenci, na branik za svoj jezik in narodnost!

(Osem tisoč pet sto Slovencev občine Trboveljske) ne uživa nobene jezikovne pravice pri c. kr. poštnem uradu v Trbovljah; kajti onde je v rabi samo nemški poštni pečat, nemški napisi itd. Ravno v Trbovljah, kjer dela mnogo sto rudarjev in drugih delavcev in delavk, so slovenski poštni pečat in slovenski napisi najbolj potrebni. Na vseh sto in sto pismih in poštnih pošiljatkah, katere razpošiljajo rudarji, delavci, delavke in pa prebivalstvo te največje občine laškega okraja širom domovine, se nahaja samo nemški poštni odtisek: „Trifail“. Slovenskega imena „Trbovlje“ iščeš zaman na pismih. Tudi drugod, posebno v rudarji najdeš povsod napise le v blaženi nemščini. „Trifail“ tu, „Trifail“ tam, „Trbovlje“ nikjer! Vsled tega postaja ime Trifail vedno bolj znano in se bode tekom let tako udomačilo, da bode prebivalstvo nevedé in nehoté to ime vzprejelo za pravo. Saj se že sedaj premnogokrat sliši govoriti: „V Trifail hodim delat!“ Ni čuda! Na kolodvoru je „Trifail“, v rudarji „Trifail“, po gostilnah, prodajalnicah „Trifail“, na pošti „Trifail“ itd., torej še v ustih „Trifail“. Kdo je v prvi vrsti poklican čuvati naša slovenska krajevna imena pred germanizovanjem? Kdo je poklican pridobiti pri višjih uradih in oblastnijah veljavo našemu jeziku? Kdo drugi nego občine in okrajni zastopi, potem še le v drugej vrsti farni uradi, krajni šolski sveti, društva itd.!

Občina Trbovlje je štela za ljudskega štetja 1890. leta 8500 prebivalcev (sedaj približno 8600), kateri plačujejo državi točno svojo dačo in jej dajejo sinove v vojake, a nemajo zato za svoj

jezik pri ondotnej pošti in drugod nobenih pravic. Nemcev je v Trbovljah le peščica, in ta ima za svoj jezik vse pravice. Na noge torej ti največja slovenska občina! Pojdi si iskat pravice na Dunaj, sami ti nje v Trbovlje ne bodo pošiljali niti nosili!

Ako nima noben občinski odbornik toliko razumnosti in srca za ravnopravnost slovenskega jezika, da bi stavil pri seji dotični predlog, tedaj naj naznani več volilcev občinskemu odboru, da pri ondotnem poštnem uradu razmere ne vstrežajo slovenske narodnosti, s prošnjo, naj blagovoli slavni občinski urad predložiti vis. c. kr. trgovskemu ministerstvu na Dunaji peticijo za slovenski poštni pečat, slovenske napise itd. Osem tisoč pet sto Slovencev občine Trboveljske je doslej pri belem dnevu iskalo zaman s svetiljko slovenskih napisov in poštnih pečatov. Če v državi človek le toliko velja, kar plača, tedaj moramo doseči za našo dačo in naše sinove samo postavno zajamčenih jezikovnih pravic pri vseh naših uradih! Ganimmo se!

(C. kr. poštna urada v Dolu in Hrastniku) imata poštne pečate z nemškim pravopisom: „Doll“ in „Hrastnigg Bahnhof“. Oba ta pečata dišita močno po nemškutarju Stepischneggu in Wollouscheggu. Nemci teh dveh imen niso mogli prestaviti v svoj jezik; zato so jih pa popačili in po svoje zasukali, obesivši na konec dva l in dva g. Čistost, blaglasje in pravopis slovenskega jezika zahteva, da se ime Dol in Hrastnik piše z jedno črko l in s končnico k. Oba imenovana poštna urada spadata v občino Dol, katera je štela 1890. leta 853 prebivalcev (sedaj približno 900) in deloma tudi v občino Trbovlje. Slavna občinska urada v Dolu in Trbovljah se torej prosita, storiti pri vis. c. kr. trgovskem ministerstvu potrebne korake za slovenske poštne pečate, napise, poštne vrednotnice, tiskovine itd. v c. kr. poštnih uradih v Dolu, Hrastniku in Trbovljah. Z ozirom na malo razliko imen Dol in Doll, Hrastnik in Hrastnigg nam naj nikdo ne spodtika pretiranosti, češ, saj je tako po slovensko pisano. Mi podpiramo opravičenost svoje zahteve s sledečim:

1. Po členu IX. državne osnovne postave ima vsak narod v vsakem, torej tudi v poštnem uradu popolno pravico do svojega jezika.

2. Lastnih in krajevnih slovenskih imen ne smemo pisati z nemškim pravopisom, kadar bomo tako delali, tedaj smo že po duhu in mišljenju germanizovani. Proč s Stepischneggi, Wallandi, Sauscheggi, Schaggerji, Kovatschitschi, Hrastniggi, Dolli itd. V našem jeziku se glasi pravilno le: Stepišnik, Balant, Zavšek, Žagar Kovačič, Hrastnik, Dol itd.

3. V Trstu, Gorici itd. imajo poštne pečate, z nemškimi napisi: „Triest“ in po italijanski „Trieste“, „Görz“ in „Gorizzia“ itd. Tudi tu je razlika le za jedno črko in vendar država Italijanom ustreže, zakaj? ker zahtevajo svojih pravic. No, Slovenci, naš goldinar ima tudi sto krajcarjev, torej hočemo tudi mi enakopravnosti do zadnje črke kakor Italijani!

(C. kr. poštni urad v Radincih) ima zadnji čas samo nemške tiskovine, kakor: dopisnice, vrednotnice, nakaznice itd. na razpolago. Tudi napis zunaj poštnega urada je samo nemški, kakor tudi poštni pečat nosi le izmišljeno ponemčeno ime: „Bad Radein“. Od kod so si vzeli nemčurji to ime, je nam nerazumljivo, toliko pač vemo, da so v ta kraj, kjer je zdaj Slatina, pred kakimi 30. leti, naši očetje gonili svojo živino napajati in ga kratko imenovali „Bublja“. Ali ni torej lepe in čedne vasi Radinci nič več? — Vse občine, ki spadate v področje te pošte, ganite se in uložite na vis. c. kr. trgovsko ministerstvo pritožbo zoper nemški, in prošnjo za ravnopravnost našega jezika na našej pošti in zunaj nje. V prvi vrsti narodno zavedna občina Radinci, zatem Boračova, Kapela, Rihtarovci, Turjanci, Murščak, Hrastje-Mota — nadalje vis. čast. škofijski župni urad in kraj. šolski svet na delo! Pri tej priliki bodi omenjeno in opozorjeno, da naj vsi tisti, kateri imajo opraviti s tem imenom, pišejo vselej „Radinci“. Beseda „Radence“ je spakedrano in smrdi po germanskem.

Spodnje-štajerske novice.

(Župnija Zdole) razpisana je do 14. junija t. l. (patr. „Štaj. verski zaklad“).

(Učiteljske premembe.) Nadučiteljem v Cirkovcah je imenovan g. Matej Herič, nadučitelj pri Novi cerkvi; učiteljem sta imenovana gg. Valentin Pulko, dosedaj podučitelj pri Sv. Marjeti niže Ptuja za Št. Jur ob Ščavnici in Simon Bezjak, podučitelj pri Sv. Tomažu nad Vel. nedeljo, na svojem mestu. Podučiteljicam na dekliški šoli v Slov. Bistrici imenovana je učiteljica v Kostivnici gospa Brinšek. Gosp. Karol Pribil, bivši pomožni učitelj v Lembahu, nameščen je podučiteljem pri Kapeli blizu Radgone. (Imenovani gospod bil je v zimskem tečaju slušatelj na pedagogiju na Dunaji). Premeščen je g. podučitelj Karol Vučnik iz Št. Ilja pod Turjakom k Sv. Duhu v Ločah, a na njegovo mesto pride gospica Marija Grašič iz Loč.

(Skušnjo učne sposobnosti) delalo je v Mariboru pretečeni teden deset kandidatov ter jedna kandidatinja; od teh štirje za meščanske šole ter 7 (s kandidatinjo vred) za ljudske šole. Izpit za meščanske šole dostali so v obeh učnih jezikih gg. Josip Brinar, učitelj v Vojniku, Hinko Podkrajšek, c. kr. učitelj na strokovni šoli v Ljubljani in Miroslav Šijanec, učitelj v Cvenu. Izpit za ljudske šole so prestali: gospica Marija Jannach v Razvanju (za nemški uči jezik) ter gg. Lavoslav Čulk iz Ribnica, Hartinger Herma, Irda Vinko iz Marenberga, Pavlič Jernej iz Slov. Gradca ter Ivan Žolnir iz Fram. G. Ogrizek delal je le dopolnilni izpit iz veronauka.

(Razširjenje šol.) Razven že omenjenih šol sklenil je dež. šolski svet razširiti še sledeči šoli: Trirazrednico na Muti v štirirazrednico in dvorazrednico v Majšperku v štirirazrednico. V celem trebalo bi v razširjenih razredih sedem novih učnih močij, toda odkod?

(Umrli je) v soboto dne 14. t. m. posestnik v Šmartnem v Rožni dolini, Jakob Topolak, oče celjskega narodnega trgovca, star 87. let. Naj v miru počiva!

(Žalec) „Kmetijska zadruga“ sklicuje na dan 19. t. m. shod kmetovalcev v dvorano pri Hausenbichler, dopoldne ob 9 uri, da se podučijo o zavarovanju polja zoper točo. Kmetje, obilo se udeležite, da bodete o tem zavarovanju podučeni, in vas agentje ne ogoljufajo.

(Vabilo) k zborovanju „Kmetijskega bralnega društva v Grižah“, dne 22. majnika t. l. ob 3. uri popoldne v društvenih prostorih. Vzpored: 1. Pozdrav. 2. Vpisovanje udov. 3. Volitev tajnikovega namestnika. 4. Govor g. Josipa Stegu, živ. zdrav. v Žalcu o živinoreji. Med posameznimi točkami petje. K obilni udeležbi vabi uljudno odbor.

(Občni zbor „Kat. političnega društva“ za vranski okraj) bo pri Sv. Juriju ob Taboru dne 22. maja t. l. popoldno ob 3. uri v prostorih g. Valent. Južna. Vzpored: 1. Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika. 2. Volitev novega odbora. 3. Vpisovanje udov. 4. Razni predlogi. K obilni udeležbi vabi odbor.

(V Vojniku) imeli so dne 15. t. m. socialni demokrati svoj javni shod. Večina udeležencev bila je iz Celja. Čudili smo se, kako so slovenski demokratični pisatelji tako marljivo „hoch“ in „heil“ kričali!

(V Bočni pri Gornjemgradu) nabral je dne 12. t. m. g. nadučitelj Dedič pri učiteljskem zborovanju 2 gld. za družbo sv. Cirila in Metoda. Bog plati!

(Voznikom iz Šentjurja v Podčetrtek) in narobe priporoča se velika previdnost, kadar se pripeljejo do Glince pri Slivnici. Tamošnji trgovec Aichberger rabi okrajno cesto, kakor drugi posestniki svoja dvorišča, kar pa je prometu jako opasno. V nedeljo, dne 15. t. m. ob dveh popoldne splašil se je vozniku vozečemu proti Šentjurju tik hiše Aichbergerjeve konj. Srečnega se lahko šteje, da je odšel samo s strahom. Ko bi imel iskrega konja, bil bi se voz zvrnil ali pa bi povozil komaj 20 korakov spredaj na vozičku sedeče dekletce omenjenega trgovca. Ob šestih zvečer istega dne pripelje dva popotnika iz Savinjske doline voznik, kateremu se na istem mestu splašijo konji, da so se zvrnili v obcestni jarek ter se je vozu zlomilo oje. Gospodična to-

žila je o raztrgani obleki in obtolčeni nogi. Najbrž sta tudi gospod in voznik čutila kake bolečine. Vzrok temu plašenju sicer malo strašljivih konj bila je zanikrnost g. Aichbergerja in njegovega hlapca, ki je, zvrnivši gnoj na kup, pustil grod tik ceste z rogovi kvišku obrnjen. Pred omenjeno hišo leži tudi kup kamenja, ktere se konji istotako boje. G. Aichbergerja sva-rimo pred tako zlorabo okrajne ceste, da se vzogne velikim neprijetnostim.

(Kopališčni zdravnik v Rimskih toplicah) postal je dr. Rihard Eder, dosedajni vodja privatnega zdravilišča enakega imena na Dunaji.

(Volilni shod) vrši se v nedeljo dne 22. t. m. ob 4. uri popoldne v Št. Lovrencu nad Prožinom v gostilni g. Fran Kompolška. Govorilo se bode o občinskih volitvah in pa o zakupu lova. Volilci, udeležite se v obilnem številu.

(Čudna najdba.) V Malih Goricah jurklošterske občine so pri nekem izkopavanju zemlje našli kup človeških kosti obzidanih v kamenje; kosti so bile onde gotovo nad 100 in še več let v zemlji kajti nikdo ne more niti slutiti, kako so prišle tamkaj v zemljo.

(Občinski urad Ponikva) vložil je ta teden na predsedništvo drž. zbora prošnjo za slovensko vseučilišče v Ljubljani. Slovenske občine, posnemajte Ponikvo ter pokažite, da slovensko vseučilišče ni kak šport posameznikov.

(V Poljčanah) snujejo ondotni narodnjaki „Bralno društvo“, ki bi naj jelo delovati s praznikom sv. Cirila in Metoda. Z radostjo pozdravljamo!

(„Bralno društvo v Studenicah“) priredi v nedeljo, dne 22. t. m. ob polu 7. uri zvečer v gostilni g. Koropec veselico s petjem in gledališko igro „Blaznica v 1. nadstropju“. Pel bode mešani in moški zbor vsaki po štiri pesmi. K prav mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

(Konjiško učiteljsko društvo) je zborovalo v četrtek, dne 5. maja t. l. v prijaznem Čadramu. Ravno na ta dan napravilo se je, kakor nalašč, društvu vkljub, skrajno neugodno, deževno vreme, ki je marsikterega vnetega društvenika splašilo, da ni prišel k zborovanju. In vendar, svesti si, da se gre v prvi vrsti za resno delo, zbralo se je v čadramskem, po nežnih rokah z zelenjem in cvetjem okrašenem šolskem poslopju polovica društvenih udov; da, prišli so celo trije cenjeni gostje, namreč vrli gosp. Kokotova in Pukmeisterova, ki sodelujeta pri društvu kot izvrstni pevki, in g. Zupančič, nadučitelj frankolski. Najprej se je vršila v četrtem razredu, kjer poučuje g. Černej, hospitacija, in po dovršenem pouku se je pa podrobno razgovarjalo o vrlinah in napakah, koje so se opazovale pri pouku. Ne bom tukaj hvalil podavatelja, g. Černeja, ker je znana njegova skromnost, naglašati hočem samo: „Bog nam daj mnogo takih učiteljev!“ Znano je, da se učna in posebno še vzgojna metoda ne sme mehanizovati, znano je tudi, da najboljši učitelj ni nikoli dovolj izučen; zato hoče učiti. Društvo prilično prirediti še več t. a. c. hospitacij.

— Na to so prišle na vrsto razne društvene zadeve. Društvu je na novo pristopil g. Vučnik, učit. v Ločah kot pravi, in g. Rožman, posojilniški tajnik v Konjicah kot podporni ud; dosedanj podporni ud č. g. Janžekovič, kaplan čadramski, pa je obžalujoč, da se ne more vdeležiti zborovanja, po gđ. blagajničarki društvu poslal srčen pozdrav in še 1 gld. udnine. — Zanimivo je bilo poročilo g. Brinarja o zadnji seji odposlancev štaj. učit. „Zaveze“ v Gradci. Poročilo se je vzelo na znanje in se je naglašalo, da je bilo postopanje slovenskih odposlancev popolnoma korektno. Omenim naj še, da se je sklenilo v proslavo cesarjeve petdesetletnice prirediti dne 18. avgusta t. l. koncert v Konjicah ter se je v ta namen sestavil mnogovrsten in zanimiv vzpored. Zabavni del se je vršil v hotelu gospe Kunejeve, to je bil zopet vesel in pristrčen sestanek! Saj so pa bili k temu dani tudi vsi pogoji, kakor: duh pravega tovarštva, ki spaja učiteljstvo tega okraja, zavest, da se je cel dopoldan vspešno uporabil za resno duševno delo, med navzočimi lep venec dražestnih dam, ubrana slovenska pesem, krasno sviranje na glasovir, pri katerem se je v prvi vrsti odlikovala gospa Kokotova. Da so se pri tako poskočnih akordih začele — kakor se mi neplesalci

negalantno izražamo — prav pošteno „pete brusiti“, je umevno. Z eno besedo, konjiško učiteljsko društvo je imelo zopet lep dan. Bog daj še mnogo takih!

(Načelnikom sevniškega okrajnega zastopa) potrdil je cesar g. Mih. Starkl-na.

(Čitalnica v Brežicah) ima svoj občni zbor dne 22. maja t. l. z navadnim vzporedom in pripravlja za junij veliki vrtni koncert z vojaško godbo.

(Zakot pri Brežicah.) Gospod urednik! ali v Celji tudi že cvetejo plavice? Tu v Brežicah lahko vidite mnogo tega plevela; učenci nemške šole nosijo ga na klobukih in prsih. Nehote usiljuje se mi vprašanje, ali store otroci to iz lastnega nagiba, ali na nasvet nadučitelja Rudl-na, ki je pred leti demonstrativno prišel s plavico k sodnijski obravnavi. Po disciplinarni preiskavi radi plavic in še drugih umazanih cvetk, določil je c. kr. deželni šolski svet, da se ta nadučitelj prestavi kazenskim potom drugam, a zgodilo se dosedaj ni nič. Neznam, je li slavni c. kr. deželni šolski svet pozabil na svoj sklep, ali pa je sklep samo pesek v oči dotičnim, ki so bili po nadučitelju razžaljeni. Rudlnu zrastel je z nova greben in menda hoče sedaj tudi po otrocih žaliti narodni čut brežkih Slovencev. — Na brežkih šolah je mnogo gnjilega, nekaj tega Vam hočem prihodnjič poročati.

(Brežiški nemški otročji vrtec) izgubil je učiteljico gospodično Kögl. Hudobni svet sodi, da je pobegnila za nekim Schorl-nom, naselivšim se, po preiskavi radi nemoralnega obnašanja, iz Gradca tu sem.

(Kača ugriznila) je dne 2. t. m. v Kozjem neko žensko, ktera najbrže ne ozdravi. Razstavljala je kolje po njivi ter pograbila s kupom kolja strupeno kačo, najbrže modrasa.

(Občinski zastop okolice Šmarje,) eden največji spodnještajerskih, je volil v nedeljo, dne 15. t. m. v drugič za župana Jerneja Drogenika iz Belega, za svetovalce pa Tomaža Stoklasa iz Dvora, Martina Hrovata iz Orehka, Tomaža Hrupa iz Zadrž in Jak. Jecla iz Stranj. Vsi ti služejo ne le kot skrbni in dobri gospodarji, temveč tudi kot zavedni in odločni narodnjaki, kateri so se vestno odzvali i tej dolžnosti v prid in blagor svojih soobčanov. Bog blagoslovi njih delo!

(Požar.) V torek dne 17. t. m. ob 4. uri popoldne je pogorelo gospodarsko poslopje, hiša in svinjaki Matije Pezdevškega pri Sv. Roku blizu Šmarja. Posestnik ima škode čez 1600 gld., a bil je vendar zavarovan. Zažgali so baje otroci, ki so, puščeni sami pri domu, zakurili v skednju ali na podu. Stariši, ne puščajte otrok samih ter skrivajte užigalice pred njimi; kajti nesreča nikoli ne praznuje.

(Zločinstvo.) Dne 9. t. m. našli so v Spod. Doliču kočarja Martina Pačnik mrtvega s prestreljenim trebuhom v postelji. Dasi je bila k postelji prislonsena izstreljena puška, vendar se ni moglo iz položaja sklepati, da bi se bil Pačnik sam ustrelil, temveč sum je letel na njegovo ženo Nežo Pačnik ter njegovega pastorka Jakoba Podlesnika, ker je bilo znano, da je ta sovražil svojega očema. Oba so oddali okrajni sodnji v Konjicah, kjer je Jakob Podlesnik tudi obstal, da je ustrelil Pačnika na prigovor Neže Pačnik.

(Utonil je) v Zrečah dvoletni otrok Ravnakov v nekem mlinskem jezu.

(Posojilnica v Gornji Radgoni) imela je v letu 1897. prometa 100.173 gld. 32 kr. Novih zadružnikov je v letu 1897. pristopilo 65 in vplačalo deležev 650 gld. — kr., izstopilo pa je tekom leta 1897. 27 zadružnikov ter vzdignilo deležev 270 gld. — kr., število zadružnikov se je torej pomnožilo za 38 in deleži za 380 gld. — kr. Hranilnih vlog se je v letu 1897. vložilo 27.347 gld. 47 kr., vzdignilo pa se je 29.401 gld. 85 kr., torej se je več vzdignilo za 2054 gld. 38 kr. Novih posojil se je v letu 1897. izplačalo 96 v skupnem znesku od 17.800 gld. — kr., vrnilo pa se je na posojilih 15.477 gld. 50 kr., tedaj se je več izposodilo za 2322 gld. 50 kr. Stanje vseh posojil je 419 ter znaša 88.287 gld. 03 kr. Čisti dobiček leta 1897. znaša 1284 gld. 40 kr., ki se je vsled sklepa občnega zbora tako-le razdelil: a) prepusti se ravnateljstvu za dobrodelne na-

mene znesek od 110 gld. — kr., b) ostanek čistega dobička od 1174 gld. 40 kr. to je skupaj 1284 gld. 40 kr.

(Utopljenko) izvlekli so nedavno iz Drave blizu Vurberka. Bila je kmetska ženska 35—40 let stara, ter imela na glavi močno rano, po čem se sklepa, da je bila žrtev hudodelstva.

(Umrli je) dne 11. t. m. v Bocenu na Tirolskem mariborski rojak dr. Andrej Dominkuš, odvetniški koncipijent, sin znanega narodnjaka in odvetnika dr. Dominkuša v Mariboru.

(Živinorejskemu potovalnemu učitelju) za Spodnji in Srednji Štajar, g. M. Jelovšek dovolil je štaj. dež. odbor potovanje v strokovno izobrazbo v Švedijo in Dansko, da prouči izborno razvito ondoto mlekarstvo in delovanje mlekar- skih zadrug, kakor živinorejo v obče. V to po- tovanje porabil bo jeden mesec, t. j. od 15. maja do 15. junija.

(Društvo „Zaveza avstrijskih prijateljev ptičev“) v Gradcu je že mnogokrat vabilo Slo- vence v svojo družbo. Takrat je vselej znalo dati tiskati slovenska vabila. „Kadar prosi, zlata usta nosi, kadar vrača, pa hrbet obrača!“ Ko se je pred kratkim nekaj naših krajnih šolskih svetov obrnilo do tega društva s slovenskimi naročilnimi listi za slovenske nastenske table s slikami in berilom za varstvo ptičev, katere bi se razobesile v šolskih sobah, jim je društvo doposlalo le nemške nastenske table, toda te so se društvu vrnilo z opazko, da so za slovensko deco rabne le slovenske nastenske table. To bodi povedano v posnemo vsem, ki hočejo našim otrokom dati taci podob v slovenskem jeziku, konečno bode moralo društvo vendar dati tudi slovenske nastenske table založiti.

(V Gradci) tam smejo vse. Vojake s ka- menjem napadati, kričati „Abzug Bosniaken“, policijo pretepati, pobijati okna, po ulicah kruliti „Wacht am Rein!“, itd., itd., itd. V Ljubljani pa če smrkovce, ki s pruskim izzivanjem razburjajo ljudstvo, malo zapodiš, vrši se obravnava, kakor bi bilo doprinešeno največje hudodelstvo. Kje je pravica? kje državna avtoriteta? Radovedni smo, kaj se zgodi z demonstranti, ki so ta teden po- čeli zgoraj navedene škandale v Gradci?

Druge slovenske novice.

(Sprejem novega ljubljanskega knezo- vladike premil. gospoda dr. Ant. Jegliča) bo nenavadna slovesnost. Razen prijavljenega vspo- reda imamo objaviti še, da bode zvečer igrala pri serenadi vojaška godba 27. pešpolka dva komada. Na peronu južnega kolodvora bodo na- rodna društva, ki imajo svoje zastave, tudi nav- zoča. Nagovoril ozir. pozdravil bode knezoškofa v imenu mestne občine in zastopa ljublj. župan gosp. Ivan Hribar. Priprave se delajo vsestransko. Bakljenosci bodo sami meščani. Ob neugodnem vremenu se bakljada in serenada vršita drugi dan.

(Odlikovan Slovenec.) Gosp. Ivan Korošec, rojen iz Gorjuš pod Triglavom, bil je več let v službi pri ruskem ministru knezu Lobanu ter prejel od bolgarskega vladarja Aleksandrov red, a od črnogorske vlade zlato svetinjo. Cesar mu je dovolil nositi oba reda.

(Osebnost) G. Karol Dolenc, kancelijski oficijal pri najvišjem računskem dvoru imenovan je adjunktom pri ondotojem ravnateljstvu po- možnih uradov.

(Imenovanje.) Avskultant g. Alojzij Mašera imenovan je sodnim pristavom pri višjem dež. sodišču v Trstu.

(Odhod knezonadškofa dr. Jakoba Missie v Gorico.) Iz Ljubljane se nam javlja 16. t. m. Danes popoldne ob pol 6. uri odpeljal se je knezonadškof dr. Missia iz Ljubljane na svojo novo mesto v Gorico.

(Zgradba višje gimnazije v Ljubljani) prične se koncem tega meseca. Poslopje bo dvo- nadstropno s precej prostornim dvoriščem.

(X. glavna skupščina) „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ vršila se bode letos v Ljub- ljani v 3. in 4. dan meseca avgusta.

(Zgradba poslopja za gluhome.) Dne 23. t. m. bo komisijski ogled stavbišč, ki so na ponudbo, in na kojih jednom se bo zgradil zavod za gluhome otroke iz Kranjske, za kojega je zapustil ustanovo nad 100.000 gld. v Ribnici

umrli dekan Ig. Holzapfel. Ljubljana pridobi s tem zopet jedno veliko javno stavbo več.

(Državnozborna volitev.) Prve dni junija meseca vršila se bo volitev državnega poslanca za kmetske občine na mestu odstopivšega dra. Šusteršiča. Katoliško-narodna stranka kandiduje na to mesto deželnosodnega svetnika Ivana Vencajza.

(Protiburševske demonstracije v Ljub- ljani,) ki so se dogodile svojedobno v „Zvezdi“ zbok izzivanja nemških visokošolcev. Državno sodišče napravilo je tako obširno obtožnico, kakor da bi bile dijaške čepice — vladarske krone. Obravnava pričela se je dne 13. t. m. ter končala dne 16. t. m. Obtoženih je bilo 18, med temi pet visokošolcev in jeden osmošolec, a to večinoma zbok hudodelstva. Kot zagovor- niki bilo je radovoljno prijavljenih šest ljub- ljanskih narodnih gg. odvetnikov ter notar Plan- tan. Prič nebrojno, osobito redarjev. Obsojenih je sedem, od teh jeden na šest tednov ječe, drugi zbok prestopkov od treh do štirinajst dni zapora oziroma v denarno kazen, jeden 5, drugi 10 gld. Državno pravdnništvo pa je baje pričako- valo vse bolj „rodovitne žetve“.

(Južna železnica) napravi že letos dva nova železna mosta na Barju pod Žalostno goro čez Ljubljano, ter jednega čez Savo blizu Litije.

(„Nemška prekanjenost.“) Pod tem naslo- vom prineslo je zadnje dni nekaj naših sloven- skih listov opomin, da izdaja nek Johann Froe- scheis svinčnike v slovenskih barvah, a „profit“ pa daje „Südmarki“. Slovence se vsled tega po- zivlja, naj si naročajo raje svinčnike družbe sv. Cirila in Metoda. Pod zgornjim naslovom dobili smo dopisnico skritega narodnjaka: „Prav ima Nemec! Zakaj pa „Družba sv. Cirila in Me- toda“ ne izdaja svinčnikov v slovenskih barvah“. Mi se nočemo spuščati v kritiko, a istina je, da so sedajni svinčniki sv. Cirila in Metoda res ma- lovredni, za šolsko rabo povsem izključljivi. Bi- li ne kazalo prirediti istim pogoj, kakšen se za- hteva od svinčnikov za šolsko risanje. Najsi imajo taki potem slovensko barvo, ne more jih prepovedati nobena šolska oblast, a sedajnim ne more dovoliti vpeljave niti učitelj narodnjak. Koliko teh svinčnikov razdeli se pri raznih tombolah med šolsko mladino, a kaj koristi, ker jih ne smejo v šolo jemati. Prosimo uvaževanja!

(Izkopane starine) V Šmartinu pri Kranju kopljejo stavbišče za šolo. Naleteli so pa kopači na prazgodovinsko grobišče z več grobovi, v kterih je dobro ohranjen pepel sežganih trupel, zraven tega še mnogo bronastega in železnega lepoticja in orodja. Kopanje nadzorujejo strokov- njaki, ki pošljejo najdene stvari deželnemu mu- zeju v Ljubljano.

(Mestna hranilnica v Kranju) imela je leta 1897 t. j. v V. svoji upravni dobi denarnega prometa 916.899 gld. 21 kr. Čisti dobiček je znašal 3200 gld. 96 kr.

(Nov poštni urad) odprli so danes v Moj- strani v radovljiskem okraju, ki bo v vožni zvezi s kolodvorom v Dovjem oziroma poštnem uradom v Dovjem po dvakrat na dan.

(V Litiji) zidali bodo baje vendar že en- krat toli potrebno poslopje za okrajno sodnijo, kjer se bo gotovo spomnilo tudi na potrebo zdravih stanovanj za uradno osebje, ki si sedaj tako težko najde stanu primerno sobico.

(Nezgoda.) Preteklo nedeljo zjutraj pone- srečil je na neznan način na tovornem vlaku južne železnice mej Trstom in Ljubljano nek sprevednik. Vlak je imel vsled tega jedno uro zamude. — V petek, dne 13. t. m. pa je pri Zagorji ob Savi poštni vlak povozil nekega delavca.

(Zgorelo pet ljudij) V noči 10. t. m. nastal je v vasi Turdanič pri Beljaku pri posestniku Fr. Popetniku požar, ko je bilo vse v najboljšem spanju. Devetnajstletna hčerka izgnala je iz gorečega hleva živino, a ko je hotela iz hiše rešiti dva bratca, ni mogla več skozi plamen. Hotela je z otrokama najbrže zbežati v obokano klet, a vrata so bila zaprta, tako so našli vse tri zgorote pred vrati. Razven teh treh zgorel je še jeden otrok in neka stara žena, a jeden deček pa je vsled opeklina v smrtnem boju. Ogenj so vendar omejili, sicer bi bila zgorela cela vas.

(Za izgreknike v Trstu) oziroma njih dru- žine predlagalo se je v seji mestnega sveta, naj se jim nakaže 1000 gld. podpore iz občinske blagajne. V občinski blagajni pa je lep del slo- venskega denarja, to je tistih mirnih laških so- sedov, kterim so bile baš lahonske demonstra- cije namenjene. Kako pa so lajali in hujskali lahoni nad prostovoljnim nabiranjem za lani ob- sojene slovenske žrtve, a to so bili bratski pro- stovoljni doneski, skupnih naprav ni nikdo na- dlegoval, še manj pa koga silil.

(Tržaška posojilnica in hranilnica.) Z letom 1897. končali smo šesto upravno leto, in lahko rečemo, z lepim uspehom, čisti dobiček znaša 3780 gld. 76 kr. Vsled sklepa občnega zbora dne 9. maja 1897 pridejalo se je rezerv- nemu zakladu, ki je naložen pod št. 142 hranil- nih vlog, prebitek čistega dobička 2233 gld. 06 kr. tako da je isti narasel na 5883 gld. 41 kr.

(Nemci v Trstu) se na račun laškega ču- stvovanja za Schönererja pridno gibljejo tam, kjer se domačinom Slovencem odreka vsaka pravica. Nedavno ustanovili so si tržaški Nemci društvo, ki ima jako bojaželjno ime „Verband Deutsche Strandwacht des Bundes der Germanen in Triest“. Trst je gotovo hvaležen nemški pro- stovoljni uslugi. Adrijansko morje je lahko brez skrbi, morda bo „Strandwacht“ opravljala tudi posel carinskih financarjev in — svetilnika.

(Dar narodnjaka) Tržaški veleposestnik g. Fran Kalster podaril je društvu „Šolski dom“ 1000 gld.

(Mizarsko zadrugo) ustanovili so v Solkanu pri Gorici pod imenom „Zadružna prodajalnica mizarjev v Gorici, vpisana zadruga z neomeje- nim jamstvom“. Pristopnina znaša 6 gld.; glav- nica pa 150 gld., ki se lahko nalaga po 1 gld. na teden. Zadruga je namenjena mizarjem in tesarjem. K tej ideji so največ pripomogli stro- kovni dopisi dr. Pečnika iz Egipta, a nič manj zaslug ima tudi g. dr. H. Tuma. Zadruga bo skrbela za izvoz in pošteno ceno lesnim izdelkom.

(Občni avstrijski romarski vlak) Avstrij- ski romarji, ki so na potu v Jeruzalem, dospo prihodnjo nedeljo v Trst.

Druge avstrijske novice.

(Položaj v državi.) Dne 12. t. m. obraz- ložil je v proračunski seji avstrijskih delegacij minister zunanjih del grof Goluchowski državne odnošaje na zunaj ter s tem nekako popolnil prestolni govor. Izpovedal je, da ni Avstrija mnogo interesovana na tem, kdo postane gu- verner na Kreti, ker našo pozornost budila je Kreta le toli časa, dokler se niso vojni nemiri omejili. Ravnotako to vprašanje tudi ni zrahljalo trozveze, pač pa so vezi z Rusijo tem trdnjše, kakor se kuha na Balkanu kaj za prevrat, ker sta Avstrija in Rusija pri tem najbolj prizadeti. Zvišan vojni proračun nima nikakega namena vpletati Avstrijo v prekmorske homatije, nego vse meri le na varstvo in pospeševanje pomor- ske trgovine. — O notranjih razmerah govoril je minister nekako ravnodušno, kakor da so na- rodi dolžni v deželnih in državnih zborih opu- stiti vsako pogajanje za narodnostne pridobitve, ter raje vzajemno žrtvovati vse sile, da se spol- nijo občni pogoji za blišč in ugled vlade na zunaj. Po njegovem dolgem govoru razvile so se žive debate, med temi štirih radikalcev nemške stranke za pospeševanje nemške politične moči pri zvezi z Nemčijo; konečno je ta nezadovoljna četvorica tudi izjavila, da ne morejo glasovati za proračun zunanjega ministerstva — radi no- tranjih razmer. Proračun bil je tedaj sprejet z 15 proti 4 glasom. Ravno tako sprejet je dne 13. t. m. proračun vojnega ministerstva. Nak- nadni kredit 30 milijonov pride še le danes ali jutri na vrsto. Za ta občuten kredit noče biti nihče odgovoren, in govori se, da zna baš ta vreči vojnega ministra Krieghammerja. Posebno ogrska delegacija gleda nezaupno na pomnoženje mornarice, o kateri trdijo, da bo le Avstriji nika- kor pa ne Ogrski v korist. Skupna posvetovanja obeh kvotnih deputacij bodo dne 5. in 6. junija na Dunaji. Gledé državnega zbora zatrjuje se, da se snide isti gotovo dne 2. junija ter bo zbo- roval samo tri tedne, t. j. do 24. junija.

(Važno za deželne manjšine.) Okrajni zastop in občinski v Smichovu pri Pragi daro-

vala sta prvi 600, drugi 500 gld. za češke manjšine. Nemci so se proti temu pritožili in upravno sodišče je pretečeni teden razsodilo, da je okrajnim in občinskim zastopom prepovedano kaj darovati v narodne namene. Kakor bodo znali češke stranke vsled te razsodbe povsod protestovati zoper enake sklepe nemških zastopov, kjer so isti v večini, ravno tako kazalo bi tudi Slovencem povsod se pritožiti, kjer nemška ali laška večina zlorablja skupno premoženje v nacionalne svrhe in videli bomo, kako klaverno se bodo pobesile peruti „Šulferajnu“, „Südmarki“, „laški Legi“ itd.

(Otročje zdravilišče.) Nadvojvoda Josip in njegova soproga Klotilda ustanovila sta v Cerkenjici zavod otroškega zdravilišča za skrofulozne v spomin ne njunega rano umrlega sina Ladislava. Prostora je v zavodu za 50 otrok, od katerih se sprejme 32 brezplačno, a ostalih 18 plača po 30 gld. na mesec. Na brezplačna mesta sprejme se le otroke iz ogrske kronovine.

(Bosansko vladno razžalilo.) Ako hoče kdo kaj resničnega pisati o dež. vladi v Bosni in Hercegovini, mora vsekakor to storiti izven avstro-ogrske meje. V Splitu v Dalmaciji ni bil bosanski velikaš in pisatelj Mehmed Effendi Spahič toli previden, temveč pisal je v list „Dubrovnik“ nekaj neprikritih besed na rovaš Kallay-ja, ki je takoj zaukazal pisatelja aretirati po orožnikih. Kaj tacega bi se Mehmedu težko kedaj bilo pripetilo pod prešnjo — turško vlado. V toliko se je tedaj svoboda „zbojžšala“ v Bosni.

Ogled po širnem svetu.

(Nemci v Italiji) so po zatrdilih vladnih glasil povsod potihnili, k čemu je baje pripomoglo obsedno stanje in vladino preskrbljevanje revnega ljudstva s cenim kruhom. V resnici pa še vre tu in tam, samo da je strogo zabranjeno o tem pisati ali brzojavljati; zakaj bi se še sicer vedno razglasovalo obsedno stanje na novo. Največ skrbi pa še delajo Italiji domači izseljenci v Švici, ki so že trumoma vdrlj čez mejo z revolverji v hlebih kruha. Redarstvo in vojaštvo je noč in dan na nogah, da voha za socialisti in republikanci ter jih zapira. Razpuščenih je dosedaj 112 društev, vstavljenih 30 časopisov, a pozaprejo vsak dan v poedinah pokrajinah na stotine sumljivih prikaznij. Pribežalo je že dokaj prekucuhov čez mejo v — toli sovražno Avstrijo.

(Špansko-ameriška vojska.) Ako je verjeti brzojavkam španskih vojnih poveljnikov, obrača se vojna sreča k Špancem. Ameriška zmaga pri Manili bi potemtakem Ameriki le malo koristila, ker se ne morejo približati premaganemu otoku. Dasi se vršijo vsi napadi Amerikancev v porazumljenju z ustaši na otokih, vendar se ne posreči ameriškim ladijam izkrcati svoje vojaštvo na suho. Pri enakem prizadevanju Amerikancev dne 11. t. m. priborili so si baje Španci sijajno zmago. Ta dan priplulo je 5 ameriških ladij pred Cienfuegos (na Kubi), začeli so močno streljati ter hoteli med splošno zmešnjavo izkrcati pri peljane vojake na otok. Španci odbili so ne le vojaštvo, da se je isto moralo zopet zateči v barke, nego prisilili so po peturnem boju tudi ameriško brodovje, da se je moralo umakniti. Takoj naskočilo pa je ameriško brodovje mesto Cardenas na istem otoku, toda bilo je tudi krepko odbito. Ako se pomisli, da je bi na obeh krajih napad dogovorjen med Amerikanci in uporniki otoka, ter da so morali Španci bojevati se istodobno tudi z zavratnimi napadalci za hrbtom, ktere so tudi po odgonu sovražnega brodovja povsem premagali, res ni smeti podcenjevati španske zmage. Pri Cardenas ponovili so Amerikanci še dvakrat v naslednjih dneh naskok, a morali so se obakrat z znatnimi izgubami pred španskim topništvom umakniti. Hudo poškodovano bilo je ameriško brodovje pri poskušanem bombardiranju Bahia Konda na Portoriki dne 14. t. m. Nektere ladije morali so vleči. Ameriška navdušenost je vsled teh porazov močno poparjena, a to tembolj, ker niti ne vedo, od kod pluje špansko glavno brodovje ter se nadejajo vsak dan glavne bitke.

Dopisi.

Konjice. Šolske razmere. Deželni šolski svet je leta 1892. sklenil, da se mora v Konjicah vrediti petrazredna ljudska šola s slovenskim učnim jezikom in dvorazredna šola z nemškim učnim jezikom.

Z odlokom dne 1. aprila 1897 šte. 2095 se je krajnemu šolskemu svetu naznanilo, da se mora nemški jezik v I. in II. razredu tako vrediti, da se povejo otrokom nemški pojmi be sed, in da bi bili otroci v III. šolskem letu zmožni razumeti poduk v nemškem jeziku.

Proti temu odloku pritožil se je krajni šolski svet na ministerstvo za poduk, češ, da potem sploh ni bilo treba, da se je odpravila šola s slovenskim poučnim jezikom in da bi bila slovenska šola takšna, kakor je bila poprej, ko se je trg Konjiški od utrakvistične šole ločil.

Na to je krajni šolski svet dobil sledeči odlok: „Das k. k. Ministerium für Cultus und Unterricht hat mit dem Erlasse vom 23. October 1897 Zl. 21643 den Recurs des Ortsschulrathes Umgebung Gonobitz gegen die hieräntliche Entscheidung vom 1. April 1897 Zl. 2095, betreffend die Regelung des Unterrichtes in der deutschen Sprache an der fünffclassigen Volksschule mit slovenischer Unterrichtssprache in Gonobitz insoweit dieser Recurs gegen die Anordnung des Landesschulrathes, dass mit dem deutschem Sprachunterrichte in der III. Classe zu beginnen sei, gerichtet ist, zurückgewiesen, da die gedachte Verfügung mit Rücksicht auf das beim deutschen Sprachunterrichte anzustrebende Lehrziel begründet erscheint.“

Dagegen hat das k. k. Ministerium dem gedachten Recurse, insoweit mit demselben die vom Landesschulrathes getroffene Anordnung, dass der Lehrer in der I. und II. Classe den Kindern deutsche Bezeichnungen beizubringen und mit denselben deutsche Sätze zu üben habe, angefochten wird, Folge zu geben und diese Anordnung zu beheben befunden, da an der gedachten Schule nach deren Organisation das Slovenische die Unterrichtssprache ist und die deutsche Sprache bloss als Lehrgegenstand gelehrt wird.

Iz Vitanja. Pretekla je triletna doba trškega občinskega zastopa. Dne 16. t. m. imeli smo nove volitve. Pa akoravno je tudi že naša „Črnagora“ oblekla si povsem pomladno oblačilo, smo vendar trški Slovenci prespali občinske volitve. Še niti to nas ni vzbudilo iz našega spanja, da so si naši Velenemci, zasejani iz vseh strani slovenskega ozemlja v nemško nacionalno Vitanje, svoje slovensko nemške jezike in jezičke brusili že skoraj do krvavega, pridobiti kolikor mogoče več pooblastil. Tedaj se pa vendar ti napihnjeni, od pridobljenih slovenskih grošev odebeleli trebuščki že bojijo, da bi jim malovredni, zaničevani Slovenec ne postrigel njihovih, že skoraj do neba rastočih oholih grebenov! Pa povem vam, za takrat še ste si ohranili hladno srce in še lahko mirno počivate na vaših nemških medvedovih kožah in pijete še ga pri „blatendorferju“ eden bokal na račun slovenskih tepcev. Pa kakor se kaže, dobiva že vaše umetno nemštvo pljučnico. In gorje vam zasleplencem, trikrat gorje, ako pripravimo v prihodnjih treh letih okolico še le majheno za naše geslo „Svoji k svojim!“ Sedaj še je veselje za vas, a prišel bode grozen dan plačila. Že ni vse tako svetlo, kakor se blišči! In mora vas biti konec! Kdor ni odločno z nami, je zoper nas, je naš sovražnik! Bode vas že spoznal slovenski okoličan, pa tudi slovenski omikanec.

Slišite slednji, če niste sami videli! Slovenski ali hrvaški A. Jaklin obesil je pred kratkim na svoje stacunske duri napis: „Südmark Zünder“ češ, vidiš slovenski butelj, sedaj se te pa že nič več ne bojim, ko imam že dovolj svojega cvenka. Ravno tiste užigalice, ki jih je menda sam hudič izmislil v pogubo naših kmetov, prodaja tudi trgovka Teppei (Anžuh). Vsiljujejo se nevednim kmetom, da si ti tako nevedé sami kopajo grob, v katerega bi najraje vse Slovence še žive pokopali. Še eno, ti slovenski omikanec, slovenski kmet! Ko stopiš pri Anžuhu v gostilno sobo, za gledal boš pred seboj tablico s tem-le napisom:

„Deutsches Lied und deutsche That,
Sei gepriesen früh und spat!“

Kako ostudno, škodoželjno, po hudičevu grdo te hočejo s tem, slovenska duša, zasmehovati! Ti slovenska ovca! Še ti to ni dovolj? Se ti še vedno ne dani? Ali še te naj s cepcem mahajo po glavi, da boš prišel k zavesti. Ti slovenski omikanec! Boš še spet nesel tvoje groše v to trgovino ali gostilno, kjer na vsa tvoja slovenska vprašanja ne dobiš niti enega slovenskega odgovora? Smelo trdim, da povoljnega odgovora še tako hitro ne dobim. Pa to ni nič novega pri nas Slovencih. Saj vemo, da skoraj vsi, od najvišjega do najnižjega, najraje ližemo pete tučcem.

Sedaj še pa Vam, gospod urednik, naj povem nekaj na uho. Nek hudobnež ali hudomušnež zasejal je pred nedavnim novico, da se namerava ustanoviti v Vitanji slovensko konzumno društvo. Ej, bi bili morali videti te nemčurčke. Primojdunaj, kar tresli so se že takrat in besneli, kakor razjarjeni bik. Tu se je videlo, kar jih žuli in kar jih tudi lahko poniža. Tedaj slovensko konzumno društvo! Kdo?

Razne stvari.

(Odlikovanje.) Načelnik in bilježnik hrvatske občine Hum blizu Rogatca, g. Adalbert Brezinščak odlikovan je z zlatim križcem za zasluge.

(V Belgradu) ustrelili so dne 13. t. m. dva hajduka, ki sta umorila 20 oseb. Ko sta padla, planilo je ljudstvo na nju, da si prilasti košček obleke v spomin na — junaka. Taki nazori vladaj, še tam doli o razbojništvu med narodom.

(Človekoljuben čin banke „Slavije“) Nedavno umrli pisatelj in urednik Václav Durych v Pardubach na Češkem je bil zavarovan pri banki „Slaviji“ za slučaj smrti za 2000 gld.; plačal je prvi četrtletni obrok zavarovalnine od 1. aprila do 1. julija 1897, potem je doplačal na prihodnje obroke vsega vkup le 15 gld. — V tem je poteklo respiro 90 dni, t. j. rok, v katerem pri banki „Slaviji“ ostane zavarovanje v veljavi in zavarovani kapital izplačilen, če tudi premija ni plačana. Po preteku tega 90dnevnega respra je banka dotično zavarovanje na temelju § 4. svojih pravil zrušila; toda z ozirom na mnogobrojno obitelj Durychovo in na bedne razmere njegove vdove izplačala je ipak polovico zavarovanega kapitala, t. j. 1000 gld. — Ta hudomušni čin banke „Slavije“ je vzbudil mej občinstvom radostno priznanje in hvaležnost, ki je odmevalo po vsem češkem časopisju ter je pač najboljšje priporočilo te jedine slovanske zavarovalnice.

Slovenskemu narodu.

Ponosni smo Slovenci na prirodne lepote naše domovine. Ponosni smo na svoj jezik, ki sega s svojimi divnimi oblikami daleč tja v one čase, ko sta sveta brata Ciril in Metod oznanjala Slovenom veličja božja v domači besedi. Ponosni smo na nepregledno število junakov, ki so umrli za cesarja in domovino na bojnem polju. Ponosni smo na veleume, ki so se proslavili v raznih vednostnih strokah. Ponosni smo na vse tiste može, ki so s svojim vzornim delovanjem in z uma svitlim mečem omogočili, da se sedaj naš narod po pravici lahko prišteva prosvetljenim narodom.

Položi na kudelico svetovne kulturne tehtnice poezije doktorja Franceta Prešerna, in nepristranski sodnik mora reči: Slovenski narod je zbok teh poezij vreden drug velikim kulturnim narodom.

Doktor France Prešeren — naš slavec, ki si opeval v nedosežnih pesmih ljubezni sladkost in njene bridkosti, — naš Orfej, ki so Te nebesa poslala „otajati Krajna našega sinove, njih in Slovencev vseh okrog rodove z domačimi pesmam“, — naš voditelj, ki si „nam srca vnel za čast dežele, mej nami potolažil razprtje in spet zedinil rod Slovenščine cele“, — pro-povednik Slovanstva, oznanujoč nam, da „največ sveta otrokom sliši Slave“, — prorok naš, ki si kakor Jeremija lil solze domovinske ljubezni radi naše tožne minolosti videč, kako „na tleh leže Slovanstva stebri stari, ječe pod težkim jarmom sini Slave“, ter v duhu gledajoč, kako „vremena Kranjcem bodo se zjasnile, jim mil'še zvezde, kakor zdaj sijale“, — doktor France Prešeren, stvaritelj našega lepega slovstva, naš veliki, neprecenljivi pesnik, na Tebe je ponosen naš narod.

To je pokazal, ko ti je l. 1852. postavil na grob kameniti spomenik. To je razodel l. 1872, ko je odičil Tvojo rojstveno hišo s spominsko ploščo. To je osve-dočil, ko je proslavil Tvoj spomin z obeliskom, dviga-jočim se na obali Blejskega jezera, katerega krasoto si tako vneto opeval. To je pokazal, ko je eno najživah-nejših ulic ljubljanskega mesta imenoval s Tvojim slav-nim imenom. Davnoletna nemera pa, katere uresničenje pričaj vsemu voljnemu svetu, kako se slovenski narod ponaša s svojim ljubljencem doktorjem Francetom Prešernom in kako mu je hvaležen, se — žal — dosedaj ni še izvela — namera, da bi se našemu največjemu pesniku postavil dostojen spomenik v slovenskem stol-nem mestu — v beli Ljubljani.

Dne 8. februarja prihodnjega leta poteče pet-deset let, odkar v zemlji domači njegovo truplo leži. Dne 3. decembra l. 1900 pa mine sto let, odkar se nam je porodil doktor Prešeren na visokem Gorenjskem, v okolici slovenskega raja.

Rojaki, v spomin njegove stoletnice naj se dvigne na enem ljubljanskih javnih trgov bronast spomenik doktorju Francetu Prešernu, dvigne naj se mu v Ljub-ljani, ki je mati „zemlje slovenske, predrage dežele“, v onem mestu, kjer je naš ljubljani pesnik preživel največji del svojega življenja, kjer je zložil svoje najlepše pesmi.

Slovenski narod, tvoje lepo slovstvo — sad XIX. stoletja — sloni na Prešernu; lepše ne moreš skleniti stoletja svojega narodnega in slovstvenega vstajenja, kakor če z dostojnim spomenikom poslaviš svojega pesnika velikana.

Rojaki, izkažite se radodarne, da se uresniči l. 1900. ta naša plemenita namera!

Slovenke, vašo lepoto je opeval dr. France Prešeren, nabirajte zlasti ve darove za njegov spomenik!

V Ljubljani, dne 7. maja 1898.

Odbor za nabiranje prispevkov za Prešernov spomenik.

Simon Gregorčič, Josip Stritar,
častna predsednika.
Ivan Hribar, mestni župan, itd. itd.
predsednik.

Koledar.

Petek (20.) Bernardin Senens, sp. — Sobota (21.) Feliks Kantal, sp. — Nedelja (22.) 6 povelikonočna Julija d. m. — Ponedeljek (23.) Paskal Baj, sp. — Torek (24.) Mar. pom. krist. — Sreda (25.) Gregor VII, p. — Četrtek (26.) Filip Ner., sp.

Sejmi.

Dne 21. v Poljčanah, na Ptujski gori, v Brežicah. Dne 23. v Loki, St. Lovrencu na Koroški železnici, v Poljčanah, Središču, Olimju, Rajhenburgu, Sopotah in Velenju. Dne 25. v Vitanju, Ivniku, Jarenini, v Slivnici, Ormožu, pri Sv. Urbanu pri Ptuj, Rogatecu, Dobju, pri Sv. Filipu pri Kozjem, v Soseski (svinjski).

Loterijske številke.

Dunaj dne 14. maja 1898: 13 36 7. 84, 78
Gradec " " " " 3 23, 65, 70, 40

Ker pri svojem odhodu iz Brežic nisem rečnil posloviti se od ondotnih predragih mi prijateljev, storim to po tem potu ter kličem:

Bog Vas živi, vrli in zavedni brežki rodoljubi! Ohranite me v blagohotnem spominu!

Z Bogom!

Lavoslav Sekventner.

V Ljubljani, dne 16. maja 1898.

Slamnike

vsakovrstne oblike najnovejše mode iz domače in tuje slame izdeluje, popravlja, štafira in prodaja na debelo in drobno

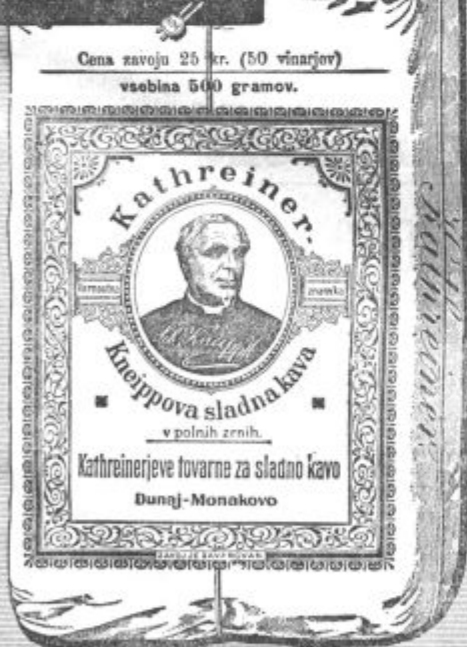
Franc Cerar,

tovarna slamnikov v Domžalah pri Ljubljani.

Ustanovljena leta 1863. (155) 3—1

— Cenik na zahtevanje, poštne prosto. —

PRISTEN

V svojo lastno korist naj zahtevajo in jemljejo kupovalci le take izvršne zavoje.

Tombolo

priporoča

trgovina Dragotin Hribar-ja v Celji po sledečih cenah:

proste	fine vsekane
100 kom. 1 gld. 80 kr.	100 kom. 2 gld. 60 kr.
200 " 3 " 40 "	200 " 5 " — "
500 " 8 " — "	500 " 12 " — "
	1000 " 22 " — "

Zunanja naročila izvrše se točno

Celje, „Narodni dom“

MIROSLAV ZOR

tapetar in dekorater, zaloga pohištva.

Priporočam slavnemu p. n. občinstvu svojo veliko zalogo različnega pohištva, kakor omare iz trdega in mehkega lesa, postelje, umivalnike, nočne omarice, kredence, omare za knjige, različne jedilne, pisalne in salonske mize, veliko izbero stolov, podob in v to svrhu spadajoče galanterijske predmete. Priporočam tudi svojo veliko zalogo perja za blazine (Flaumen-Schleissfedern) in mojo veliko delalnico za žimnice od 12 gld. naprej, garniture od 100 gld. naprej, divane od 20 gld. naprej, otomane, posteljine uloge in vsa v tapetarsko in dekorativno obrt spadajoča dela, ter jamčim za dobro in trpežno izvršitev kakor tudi za dobro blago.

Z ozirom na to vabim slavno p. n. občinstvo v mnogobrojna naročila in bom vedno skrbel, da vsem želim točno in dobro ustrezem.

Z velespoštovanjem

Miroslav Zor.

Celje, „Narodni dom“.

Cukerin

350krat slajši od sladkorja 1 kos 2 kr.
180krat slajši od sladkorja 1 kos 1½ kr.
Cukerin v malih zavitkih komad po . . . 1 kr.

Pošilja najmanj 100 komadov

(92) 15

Jindrih Vojteh

Nusle-Praga.

Trgovcem in prekupcem velik popust.

Razglas.

Pri podpisnem krajnem šolskem svetu se bodo potom ofertov oddala skupno ali posamezno naslednja, na 10 936 gld. proračunjena: zidarska, tesarska, mizarska, ključarska, kleparska in slikarska dela.

Pravilno izpolnjene, kolekovane in zapečatenene s 5% vadijem opremljene ponudbe vložijo naj se najkasneje do 29. maja, 10. ure dopoldan.

Načrti, proračuni in stavbeni pogoji ležé v šolski pisarni na ogled.

Krajni šolski svet Sv. Vid niže Ptuja, dne 5. maja 1898.

(152) 2-1

Načelnik: Jakob Illofschegg.

Anti peronospera

Numa Dupuy & Comp.

Dunaj, VI Windmühlgasse 33

preskušeno sredstvo

ravno tako uspešno, vendar dosta ceneje nego bakreni vitrijol — apnena mešanica ne zamašuje brizgalnic. (157)

Jeden zavoje za 1 hektoliter mrzle vode 30 kr.

Zaloga v Celju pri Jos. Matič.

Vinko Čamernik

kamnoseška in podobarska obrt v Ljubljani

nasproti mestne elektrarne.

Priporoča se častiti duhovščini v izvršitev umetnih in kamnoseških del kakor: altarjev, prižnic, obhajilnih miz, krstnih in kropilnih kamnov

priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnih grobnih spomenikov iz raznih marmorjev in granitov.

Izvršuje

kompletne rodbinske rakve in spomenike.

Strugarnica marmorja z električno silo.

Obrise in proračune na zahtevanje zastonj in franko!

Moric Rauch

steklar v Celji, Rotovške ulice št. 4.

Priporoča svojo največjo zalogo vsakovrstnih steklenih in porcelanskih posod za gostilne, kavarne in dom, kakor tudi drugih steklenih izdelkov. Zalogo vsakovrstnih najfinjših oljnatih barv. Največjo izber zrcal in podob vseh velikosti v okvirji in brez njih.

Posebno pa opozarja slavno občinstvo na veliko zalogo vsakovrstnih najnovejših

svetilnic za gostilne

z izredno svetlobno jakostjo, kakor tudi od pri prostih do najkrajših namiznih in visečih svetilnic po najnižjih cenah.

Priporoča se tudi za vsakovrstna steklarska dela pri novih stavbah in sprejema vse v njegovo stroko spadajoče poprave ter jih izvršuje solidno, točno in ceno.

Posebne opozarjam tudi na svojo bogato zalogo krasnih godovnih daril po jako nizkih cenah. (124) 5

Uljudnej pozornosti posebno priporočeno!

V vsakem poštno-oddajnem okraji, v vsakej fari in po potrebi in želji tudi v vsakej občini, nastavi se razumna, delavna in zanesljiva oseba kot

zaupni mož in posredovalec

z ozira-vrednim postranskim zaslužkom, ki se vedno množi in mnoga leta traja, od nekega, čez trideset let obstoječega domačega denarnega podjetja, priznane zanesljivosti in prve vrste. Pismene ponudbe pod „20.298“, Gradec, poste restante.

Trgovina, z galanterijskim, drobnim in pletenim blagom

Peter Kostič-a

v Celji

Glavni trg št. 2

priporoča gg. trgovcem in prekupovalcem:

Porcelanske, lesene in lončene pipe, cevi za pipe in smodke, ustnike za cevi žepne nože, škarje, nože in vilice, britve, žlice, pipčovke, šila, mošne za denar in duhan, denarnice, listnice, pase, jermene, biče in bičala, gumbe za srajce in obleke, glavnike in kampelne, igle za lase, šivanke, naprstnike, prstane in rinčice, broške, očala, ogledala, različna mila, parfume, pomade, krtače, papir in koverte, svilnati in barvani papir, svinčnike, molke in svetinice, itd. Dalje srajce, nogavice, rokavice, kapice, mašne in kravate, naramnice in podveze, sukanec v štrencih in špolcah, drete, špago, trake, žnore, pavolo in volno, šnarice, robce za glavo in žep, lak za čevlje itd. — Konečno vsakovrstne igrače iz lesa, guma in bleha, punčke, vozičke, košarice, kovčke itd.

Vse po najnižjih cenah za na debelo. Zunanja naročila se odpošiljajo s prvo pošto. (54) 13

Posojilnica v Celji.

Aktiva.

Bilanca za leto 1897.

Passiva.

		gld.	kr.			gld.	kr.
1	Račun inventarja: Stanje 31. decembra 1897 . . .	390	—	1	Račun deležev: Stanje glavnih deležev 31. decem-		
2	" posojil: Stanje 31. decembra 1897	1179096	26		bra 1897 gld. 13.110—		
3	" naloženega denarja v raznih den. zavodih:				Stanje opravičnih deležev		
	Stanje 31. decembra 1897	156350	03		31. decembra 1897 " 28.393 —	41503	—
4	" poštne hranilnice: Stanje 31. decembra 1897	1626	08	2	" hranilnih vlog: Stanje 31. de-		
5	" pro diversi: Stanje predplačanih ekspensar				cembra 1897 gld. 1.468.551'83		
	jev 31. decembra 1897 gld. 735 58				Kapitalizovane obresti za		
	Stanje predplačane zavaroval-				leto 1897 " 51 947 38	1520499	21
	nine 31. decembra 1897 " 468 63			3	" tekoči: Stanje pasiv 31. decembra 1897 . . .	35611	50
	Stanje prehodnih zneskov 31. de-			4	" raznih obresti in dividende:		
	cembra 1897 " 2 690 01	3894	22		Za l. 1898. predplačane obresti od posojil	7010	06
6	" vrednostnih listin: Stanje 31. dec. 1897 . . .	101	70		Nevzdignjena div. od deležev 31. dec. 1897	1304	68
7	" nerabljenih knjižic in tiskovin: Stanje 31. de-			5	" nagrad in podpor: Stanje neizplačanih pod-		
	cembra 1897	400	—		por 31. decembra 1897	150	—
8	" raznih obresti: Stanje 31. decembra 1897			6	" vknjiženih dolgov: Stanje vknjiženega dolga		
	Zaostale obresti od posojil	35284	14		na hiši 31. decembra 1897	230	—
	Nevzdignjene obresti od naloženega de-			7	" splošne rezerve: Stanje 31. dec 1897 . . .	6000	—
	narja v raznih denarnih zavodih	6955	03	8	" posebne rezerve: Stanje 31. dec. 1897 . . .	101141	39
	Nevzdignjene obresti pri poštni hranilnici	10	85	9	" dobička in zgube: Čisti dobiček leta 1897	13366	67
	Za leto 1998. predplačane obresti od teko-						
	čega računa	728	40				
	Zaostale obresti od tekočega računa . . .	305	96				
9	" splošne rezerve: Stanje splošne rezerve na						
	ložene na lastno knjižico št. 2696 31. de-						
	cembra 1897	6000	—				
10	" hiš in zemljišč:						
	a) "Narodni dom v Celji:						
	Stanje vrednosti 31. decembra 1897 . . .	258197	12				
	Stanje vrednosti inventarja 31. dec. 1897	7271	76				
	Zaostala najemnina	932	86				
	Neplačana kupnina za stavbeni material	100	—				
	b) "Hiša v Graški ulici št. 1 v Celji:"						
	Stanje vrednosti 31. decembra 1897 . . .	37956	04				
	Vrednost hišnega inventarja	81	—				
	c) Stanje izdatkov za združbana zemljišča						
	31. decembra 1897	14	06				
11	" blagajne: Gotovina 31. decembra 1897 . . .	30221	—				
		1726816	51			1726816	51

Celje, dne 31 decembra 1897

Ta računski sklep z glavnimi in pomožnimi knjigami primerjali in v redu našli.

Za nadzorstwo:

Dr. Josip Serbec i. r.

Lovro Baš i. r.

Fran Lončar l. r.

Ivan Krušić l. r.

Fran Ogradi l. r.

(154) 2-1

ravnatelj.

nam. ravnatelja,

tajnik.

predsednik.

ud nadzorstva.

Popolni uspeh uradno potrjen!

Polysulfin

je najnovejša iznajdba za rabo pri pranju, belenji in čiščenju v domačiji, obrtu in industriji. Snov — v obliki praška — obstoji iz žveplениh spojin, ki se v vodi brez vsakega duha razpustijo ter nikakor ne škodujejo niti perilu niti rokam.

Najboljše čistilo za volneno blago.

Z uporabo tega sredstva prihrani se mnogo navadnega mila, časa, kurjave in drugega belila, zaradi tega se vsaki gospodinjji najtopleje priporoča, ker je za perilo najcenejša, izvrstna in brez vsake najmanjše škodljive primеси sestavljena snov.

Dobi se v vseh trgovinah.

(99) 20 Glavni založnik
Jožef Matič v Celji.

Popolni uspeh uradno potrjen!

NUZEUZEUZEUZEU
Jednonadstropna hiša
v kateri je prodajalnica za mešano blago in leži poleg
okr. ceste v vasi Družmirje pri Šoštanji je oddati;
ima poleg lep vrt in je vse v najboljem stanu, ker je
hiša zidana pred 8 leti. Oddati je tudi v trgovini blago.
Več se izve pri
(150) 4—2
Fran Rajšter-ju
posestnik hotela v Šoštanji, Štajarsko.
NUZEUZEUZEUZEU

Učenea
ki je izpolnil 14. leto in je čerst, vzprejme takoj
Ivan Tribuč
trgovec v Mozirji.

Za vinogradnike zelo koristna je knjižica :
„Feronospora ali
strupena rosa“
 ki v lahkoumljivem jeziku na drobno raz-
 pravlja o navedeni trtni bolezní ter o načinu,
 kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi
 pri pisatelju **Anton Kosi-ju**, učitelju in po-
 sestniku v Središču (Stajersko) za majhni zne-
 sek **12 kr.** (s poštnino vred)
 Vinogradniki, omislite to knjižico svojim
 viničarjem; korist bode le Vaša! (120) 10

„Landauer“ in „Breg“
v prav dobrem stanu in po ceni prodaja
Franc Kolšek
(140) 5—3 na Vranskem.

1898. Novosti za pomla-
dansko dobo, največja
 izbira pri najnižjih cenah!

Zaloga narejenih oblek
 za
gospe in gospodične.

Pomladanske jakete, vremenske pla-
 šče, vratnike, suknene in porhantne
 bluže, velika zaloga športnih lepo-
 tičnih srajc, empire-predpasnike v
 vsaki velikosti in kakovosti. Brokat-
 predpasnike, kakor suknene in dru-
 gačne itd. itd. priporoča

KAROL RÖSSNER
 krojač ženskih oblek
 Celje, Graška cesta šte. 4.

Prevzamejo se naročila po merah po
 najnovejših žurnalih od priproste do naj-
 bolj elegantne naprave.

(91) 10-

Dragi bralci „Domovine“!

Svoji k svojim!

Anton P. Kolenc
trgovca v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“.

Priporoča čast. duhovščini in slav. občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno. — Imam tudi več 100 kg. finega belega kislega zelja na prodaj.

Kupujem vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, suho bučno seme, orehe, konoplje, laneno seme, detelno seme, krompir na cele vagone, sploh vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretnino.

(159) 52—43 Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

„Pri dobrem pastirju“!

Edini národní sladčičár!

Podpisani usoja si naznaniti slavnemu občinstvu ter velečastiti duhovščini, da je otvoril v **četrtek, 19. majnika t. l.**, v „**Narodnem domu**“ v Celji svojo

sladčičarno

kjer bode imel razen sladčic v zalogi tudi razne likérje po **nizkih cenah.**

Zlasti za godove, za veselice in nove maše se vsa potrebna naročila **hitro izvrše.**

Zagotavljajoč **ceno in točno** posrežbo znamenuje

z najodličnejim spoštovanjem

Ivan Vrečko
sladčičár.

V to sladčičarno vzprejme se tudi eden **učenec** takoj.